

A Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság	
Ügyszám kezdőiraton	
Érkezett: 2019 -01- 02	
Példányszám:	
Melléklet:	
Ügyszám utóiraton	1.K.27.448/2016 / 9

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 1V/58-0/2019	
Érkezett: 2019 JAN 10.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 10 db	Me

Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság útján

7400 Kaposvár,
Szent Imre u. 14/a.

Alkotmánybíróság részére

1.) felperesnek, jogi képviselő:

Dr. KRAUSS ÁGNES ORVÓLYA ügyvéd
KRAUSS ÜGYVÉRSZOLG.
1055 Budapest, Garibaldi u. 3. fszt. 1.

a Agrárminiszter (1055 Budapest,
Kossuth tér 11.) alperes

ellen a **Kúria Kfv.IV.35.361/2017/12**
számú. közigazgatási határozat
felülvizsgálata tárgyában hozott ítéletével
szemben

Beadva 3 példányban

Tisztelt Alkotmánybíróság!

[redacted] (Cg.: [redacted] székhely: [redacted] jogi képviselőm útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban Abtv.) 27. §. és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján a Kúria Kfv.IV.35.361/2017/12. számú ítéletével szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Kfv.IV.35.361/2017/12. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét megállapítani és azt megsemmisíteni szíveskedjen, mivel sérti indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való jogát, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogát.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő.

I. Előzmények

Alperes jogelődje 29221/2008 számú határozatában felperest LEADER HACS-ként elismerte. Alperes jogelődje VF/1022/2012 számú határozatában felperes LEADER HACS címét 2012. április 30. napjától visszavonta, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 23.K.32.062/2014/10. számú ítéletével a határozatot hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra utasította.

Alperes jogelődje IHF 420/2/2015 számú határozatában LEADER HACS címét 2012. április 30. napjától visszavonta, a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.101/2016/7/II. számú ítéletével a határozatot hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra utasította.

Alperes jogelődje a 2016. szeptember 16. napján kelt IHF/400/2/2016 számú határozatában felperes LEADER HACS címét 2012. április 30. napjától ismét visszavonta, felperes keresetére a határozatot a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.448/2016/6/I. számú ítéletével ismételten hatályon kívül helyezte.

A Kúria Kfv.IV.35.361/2017/12. számú ítéletében a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.448/2016/6/I. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és felperes keresetét elutasította.

II. Az alkotmányjogi panasz befogadhatósága

Az Abtv. 27. § értelmében „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Az indítványozó a fent kifejtett kritériumoknak megfelel, hiszen az egyedi ügyben érintett személy, melyet a fent leírtak igazolnak.

M. K. J.

Az ügyben a Kúria Kfv.IV.35.361/2017/12.számú ítélete az ügy érdemében döntött és indítványozó részére egyéb jogorvoslati lehetőség nem biztosított.

Az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás, jogorvoslat a törvényesség érdekében vagy perújítás.

Az indítványozó 2018. október 25. napján vette kézhez az alkotmányjogi panasz indítvány alapján vizsgálendő bírói döntést, így indítványát az Abtv. 30.§-ban rögzített törvényes határidőn belül terjeszti a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.
Indítványozó hozzájárul adatai nyíltan kezeléséhez.

III. Tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog sérelme

Indítványozó utal rá, hogy az Alkotmánybíróság korábbi döntései szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével. Az Alkotmánybíróság átfogóan a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában foglalta össze a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogból fakadó követelményeket.

Ugyan az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]} azonban az „Alaptörvény hatálybalépésével immáron az Alkotmánybíróság feladatai közé tartozik a bírói döntések alaptörvény-ellenességének vizsgálata is, amellyel egyidejűleg jelentkezik a tisztességes eljárás megkövetelte gyakorlati szempontok [...] meghatározásának igénye is” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [29]}.

Az Alkotmánybíróság erre alapítottn IV/01565/2014 számú határozatában áttekintette az EJEB-nek az adott ügyben felmerült kérdéssel kapcsolatba hozható gyakorlatát:

„Az EJEE 6. cikk (1) bekezdése mindenkinek jogot biztosít arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az EJEB a bírói döntések tartalmával összefüggésben jellemzően azt hangsúlyozza, hogy valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrészt erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét [Taxquet kontra Belgium (926/05); 2010. november 16.].

„Az EJEB a bíróságok jogértelmezésével összefüggő ügyekben a jogértelmezés állított hibáját kizárólag akkor vizsgálja, hogy ha az a tisztességes eljárás más részjogosítványával {például: nyilvános tárgyaláshoz való jog [Ryabykh kontra Oroszország (52854/99), 2003. július 24.], vagy a bíróságok kiszámítható, egységes értelmezésen alapuló joggyakorlatának hiányával [Beian kontra Románia (30658/05), 2007. december 6.] összefüggésben eredményezi a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét.”

„Ez utóbbi ügyben kifejtett állásponttal hasonlóságot mutat az Alkotmánybíróságnak az a gyakorlata, miszerint egy szabályozás felülírása, kitágítása a bíróságok részéről már nem jogértelmezési, hanem contra legem jogalkalmazási – tulajdonképpen jogalkotási – tevékenységet jelent, ami felveti a bíróságok törvényeknek való alávetettsége elvének a sérelmét. „A jogállamiság elvéből, követelményéből az is következik, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé. Ellenkező esetben sérülne a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előre láthatósági elvárás.” {3026/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [27]}”

„A fentiekben kifejtetteket összegezve az Alkotmánybíróság jellemzően akkor vizsgálhatja érdemben a bírói jogértelmezés hibájára alapított alkotmányjogi panaszt, ha az eljáró bíróság az előtte folyamatban volt, valamely Alaptörvényben biztosított jog szempontjából releváns ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával.”

Indítványozó fentiekhez kapcsolódóan az Alaptörvény 28. cikke szerint „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik”.

Indítványozó alaptörvényben biztosított joga a tulajdonhoz, valamint a tisztességes eljáráshoz való jog, amelyre Kúria eljárása során nem volt tekintettel.

A Kúria ítéletében azt állapította meg, hogy „elegendő idő állt rendelkezésre ahhoz, hogy a nonprofit gazdasági társaság az illetékességi területén egyesületi formában új HACS-ot szervezzon” azonban nem vette figyelembe felperes, mint nonprofit Zrt. lehetőségeit. Gazdasági társaság egyesületté nem alakulhat, az időszakban hatályos 2006. évi V. Gt. csak más gazdasági társasággá történő átalakulást tett lehetővé.

Értelmezhetetlen az a szófordulat, hogy más HACS szervezésére lehetősége lett volna felperesnek, hiszen egy új más HACS nem válhatott volna jogutódjává és így felperes által teljes 7 éves pályázati időszakra tekintettel vállalt kötelezettségeinek viselőjévé. Semmilyen új szervezetnek nem állhatott racionális érdekében, hogy olyan kötelezettségeket vállaljon át amelyet nem saját tevékenységéhez. Felperesnek, mint jogalanynak nem volt törvényes lehetősége, hogy a módosított jogszabályoknak megfeleljen a továbbműködést a 7 éves időszakon belül lehetetlenítette el a jogszabályváltozás.

A Kúria általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmával, hiszen nem vette figyelembe hogy felperes jogalanyként semmilyen módon nem alakulhatott át az új szabályozás szerinti HACS-tól megkövetelt formába.

Kiemelni szükséges, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 23.K.32.062/2014/10. számú ítéletében kötelezte alperest, hogy „A megismételt eljárásban az alperes a minősítés visszavonása körében minden körülményt és következményt teljes körűen értékelve, az Európai Unió általános és speciális céljaival, és jogszabályaival együttesen értékelve kell meghozni, és azt teljes körűen indokolnia”. Ez az ítélet jogerős és vele szemben felülvizsgálat előterjesztésére nem került sor.

A Kúria döntését arra alapozta, hogy a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság azért állította meg tévesen, hogy az alperes továbbra sem teljesítette a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság iránymutatásait, mert nem a hatóság, hanem az eljáró bíróság feladata a szabályozás vizsgálata.

Felperes kiemeli, hogy a Kúria fenti indoklásával tartalmát tekintve a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 23.K.32.062/2014/10. számú ítéletét vizsgálta felül, amelyre nem volt törvényes lehetősége. Még a Kúria sem jogosult felülvizsgálattal nem támadott jogerős ítélet rendelkezéseit újabb eljárásban felülvizsgálni, azonban jelen esetben erre került sor.

A Kúria ítélete sérti felperes tisztességes eljáráshoz való jogát, mivel jogerős és felülvizsgálattal nem támadott ítélet rendelkezéseit bírálta felül, amely az anyagi jogerő intézményébe ütközik.

IV. Tulajdonhoz való jog sérelme

A tulajdonhoz való jog alapjogi jellegét vizsgálva a 481/B/1999. AB határozatban az Alkotmánybíróság kimondta, hogy az

„ [...] nem a tényleges tulajdonszerzést, a tulajdonhoz jutás jogát, a tulajdon értékcsökkentéstől mentes és végleges megtartását garantálja, hanem az állam számára ír elő kétirányú kötelezettséget. Az állam egyfelől az alkotmányos kivételek lehetőségétől eltekintve – köteles tartózkodni a magán- vagy jogi személyek tulajdonosi szférájába való behatolástól, másfelől köteles megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciát, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképesé teszi.” (ABH 2002, 998, 1002.)

Az Alkotmánybíróság 3009/2012. (VI. 21.) AB határozatában (Indokolás [50]–[51]) az alábbiakat rögzítette: „A tulajdonhoz való jog [...] alapvető jog. Az alkotmányi tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat. [...] A tulajdon 'elvonása' alkotmányjogi értelemben nem feltétlenül a polgári jogi tulajdon jog elvesztése [...]. Az Alkotmány szerinti tulajdonvédelem köre tehát nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével; azaz sem a birtoklás, használat, rendelkezés részjogosítványával, sem pedig negatív és abszolút jogként való meghatározásával. Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkori (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni.” (ABH 1993, 373, 379–380.)

Felperes álláspontja szerint LEADER HACS-ként történt tudomásul vétele olyan jog, amelynek elvonása az alkotmányi tulajdonvédelmet élvez.

A LEADER HACS címhez kapcsolódóan felperes támogatás igénybevitelére vált jogosulttá, ezen támogatások ismeretében és az ehhez kapcsolódó feladatok ellátására vállalt hosszú távú kötelezettségeket a 7 éves pályázati ciklus figyelembevételével.

Indítványozó szerint a tulajdonhoz való jog, mint alkotmányos jog sérelmét valósítja meg, amennyiben a bíróság a LEADER HACS minőség mindenfajta ellentételezés és a következmények vizsgálatának teljes hiányában történő elvonását szentesíti.

V. Indítvány

Indítványozó az Abtv. 27.§ alapján kéri, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Kúria Kúria Kfv.IV.35.361/2017/12. számú határozat alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, és a bírói döntést semmisítse meg, tekintettel arra, hogy a döntés az indítványozó Alaptörvény XIII. cikk (1). és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogait, nevezetesen a tulajdonhoz való jogát valamint a tisztességes eljáráshoz való jogát sérti.

Budapest, 2018. december 21.

Tisztelettel:

[Redacted signature area]

Mellékletek:

- meghatalmazás

[Handwritten signature]